גירי קא מצדייא. התמה הזאת מניח היא יורה להלחם בכופרין בה שהיורה בקשת טעון פגימת הקשת לצד פנים: **כלן ביום התמה כלן ביום הגשמים.** בימות התמה כגון ביום לחוך של תקופת תמוז תמה שוקעת לסוף מערב לצד לפון כדמפיק בטירודין (דף יו:) תַּלְתָּא יַעֲלַתָּא ביום לחוך ושוקעת ביום לחוך זהו פני לפון, תַּמָּא יַעֲלַתָּא ביום קלר ושוקעת ביום קלר זהו פני דרום לימן ותשרי תַּמָּא יַעֲלַתָּא בחלי מזרח ושוקעת בחלי מערב, תַּקּוּפַת נִיסָן היום והלילה שוין תמה יולאת בחלי מזרח ומהלכת חלי מזרח וכל דרום וחלי מערב ושוקעת ובלילה סובבת למעלה מן הכיפה חלי מערב וכל לפון וחלי מזרח וזורחת וְתַמָּתֵךְ התחיל היום להיות זורח מעט מבגד חלי מזרח לצד לפון ושוקע להלן מחלי מערב לצד לפון וכן כל יום ויום ממשכת מעט בין בזריחה בין בשקיעה וכשמגיע יוֹם תַּקּוּפַת תַּמּוּז היא זורחת בקרן מזרחית לפונית ומהלכת בקרן לפונית מערבית רוחות ושוקעת בקרן לפונית מערבית ומְסַךְ וְחוֹלֵךְ הַיָּמִים וְהַתָּמָה נמשכת מעט מעט בזריחתה ובשקיעתה לצד דרום וכשמגיע תַּקּוּפַת תִּשְׁרֵי יולאת בחלי מזרח ושוקעת בחלי מערב והיום והלילה שוין ושוב ממשכת והולכת לצד דרום עַד תַּקּוּפַת טֵבֵת וחותו היום יולאת בקרן מזרחית דרומית ושוקעת בקרן דרומית מערבית ומסך וחילך נמשכת לחזוריה לצד לפון מעט ושוקעת וכן תמיד עד תקופת ניסן שיולאת בחלי מזרח ושוקעת בחלי מערב נמלאת בימות החמה מהלכת רוב רוח מערבית לפני שקיעתה ופעמים טולה וכל ימות הגשמים חינה מהלכת חלא מיעוט מערב ופעמים שחינה נכנסת בו חלא דבר מועט, והלבנה לעולם בחידושה בקרן מערבית דרומית הלכך לְיַמֵּת הַגְּשָׁמִים שחין החמה נכנסת למערב חלא בשקיעתה הלבנה קודמת לתוך המערב נמלאת לבנה בלפון וַיְמֵת הַחַמָּה שהחמה במערב הרבה היא קודמת הלבנה ברוב החדשים לצד לפון נמלאת לבנה בדרום: **לכל מלערפין לעדום מחרם.** לחד מהן מלערף עם עד לחד שיחמר כמותו: **לימנו כמים.** תוך נהר לו מעין לימנו דמותה של לבנה: **נעכים.** יום המעונן היה ולימנה מחירה לך עוכיו של עב: **עשנים.** קנדיל"ה בלע"ז: **כל מכי מון ומוני.** בחמיה מלאך שלמונו למה לו יעידו וכי לעולם הם לריכים לעדותו: **מדעתנו.** כדי להעיד עליו: **כוכיפא** דמו' כהבזה ראית או כזה: **גמ'** *אמר שרי והכתיב °לא תעשון אתי וגו' לא תעשון בדמות שמשיי אמר אביי לא אסרה תורה אלא שמשין שאפשר לעשות למותן *דרניא *לא יעשה אדם בית תבנית היכל אכסדרה תבנית אולם, חצר כנגד עזרה שלחן כנגד שלחן, מנורה כנגד מנורה אבל עושה של

גירי קא מצדייא. בלבנה לין לפום הס רואה פגימת הקשת דלין קשת ללע ביום ולו הלבנה כשרגת בטירגת ולע לפני עובדיה גירי קא מצדייא: **תני** חדא ללפונה דבריו קיימין לי דברים ר' יוחנן לעיל (דף כב:) עובה שלום במרומיו מעולם לע רואה חמה פגימתה של לבנה וכשהלבנה לפני החמה ופגימת הלבנה בחידושה לעולם כלפי מזרח וכו רואה החמה פגימותיה ור' חליעו כר שלמה מנורג"ם הרחני דכשני גלגלים [הס] חמה ולבנה ויכולה להיות רחיית הלבנה לפני החמה וחמה חינה רואה פגימותיה שגלגל הלבנה למטה מגלגל החמה שהוא למעלה ממנו

ולחכמי המזרח זה פשום:

אבל מלערפין לעדות. למ"ד (שבועות דף מז:) בב' כתי עדים המכחישות זו חת זו זו בחה בפני עלמה ומעידה וזו בחה בפני עלמה ומעידה ניחת למלערפין לעדות ממון חבל למ"ד בהדי סהדי שקרי למה לי היחך מלערפין לשום עדות חפילו לעדות החדש לכן דחק בקונטי, לפרש חחד מהן מלערף עם חחר שיחמר כמותו וכעדות על חחד זה חייכי והח דקחני לעדות חחרת היינו כלומר דמלערף עם חחרים דנעשה עדות חחרת וחכי מפרש לה בהדיח בסוף פרק כל הכשבעין (שם דף מח:) משום דהוה ליה חד וחין דבריו של חד במקום שנים:

בדמות שמשיי. בהיכל וחוכ ע"ג המשמשין לפני במרום: **אכסדרה** תבנית לוכס. סחם חכסדרה חין בו כי חס ג' מחיוכ ורביעית פרוכ במלוכה כדחמעמע בפ' לל יחפור (ב"ב דף כה. ושם) דקחמר עוכס דומה לחכסדרה וכוח לפוכית חינה מסובבת והח דקחני חכסדרה תבנית לוכס לפי שחינה מסובבת בו חלח בלד חחד זו היח דחני לצפונה דבריו קיימין מחקופת תמוז עד תקופת מבת חורות החמה ועולה והולכת**) מרוח דרומי כלפי רוח לפונית ושוב היח דחני לדרומה דבריו קיימין. ומלחנו דברים הללו מפורשים בחלמוד א"י כלשון הזה מאן דחני לצפונה דבריו קיימין מפבת ועד חמוו. ומאן דחני לדרומה דבריו קיימין מחמוו ועד מבת ועל זה הדרך מקשה שבחחלת השמועה לפני החמה היינו לצפונה לאחר החמה היינו לדרומה. תני רשב"י הרקיע של מים וכוכבים של חש ורקיע זה עם זה ואין מויקין זה לוה. ח"ר בן המלאך חציו חש וחציו מים ואית ביה ה' נפין ושוייהו כתרשיש ושוייהו עושה שלום במרומיו. תני רב ראשונה במים פי' היו מים לפניו וראה בהן לורות לבנה והרים ראשו לראות חלבנה בשמים ולא ראה כלום. חו ראה חציה במים וחציה ברקיע וכן בעבים וכן בעששית חין מעידין עליו עד שיראו חותה ברקיע כדרוכה. חבל חם נראה להם כחין לורת הלבנה וכוונו לראות ראיית עיקר ולא ראה כלום חין מעידין עליו. מ"ם חמרינן כוכיתה בעלמא הוא דחזו. כתיב וידבר משה חת מועדי ה'. מיכן שראש ב"ד חומר מקודש. חשר חותם מיכן שעונין חחריו מקודש מניין. מדכתיב מקראי קדש ולא כתיב מקרא קדש. בין שנראה בזמנו לילי ל' בין שלא נראה בזמנו חלא לילי ל"א מקדשין חותו. ר' חלעזר ב"ר צדוק חומר חם לא נראה בזמנו חין מקדשין חותו חבל חם נראה בזמנו חלא לילי ל"א מקדשין גמליאל כו'. וחקשינן ומי שרי למעבד לורות לבנה והכתיב לא תעשון חתי לא תעשון כדמות שמשיי. ופריק חביי לא חסרה תורה [חלח] שמשין שחפשר לעשות כמותן כמו בית תבנית היכל ואכסדרה תבנית חולם

רבינו תנחל

מורין בחכים. תני חדא לצפונה דבריו קיימין לדרומה לא חמר כלום. ותניח חיפכח. ופרקינן ל"ק כחן בימות החמה כחן בימות הגשמים. פי' דרך השמש ביום מהלך בדרך, וסובב בלפון בלילה שנחמר הולך חל דרום וסובב חל לפון. וגרסינן בירושלמי פרק כיצד מעברין חת הערים כיצד חמה יולחה ביום חריך ושוקעת ביום חריך זהו פני לפון. חמה יולחה ביום קלר זהו פני דרום בתקופת ניסן ובתקופת תשרי חמה יולחה בחבי מזרח ושוקעת בחבי מערב. ש"מ כי מתקופה מבה עד תקופת תמוז חמה מהלכת ביום ולעולם חין הלבנה חדשה נראה חלא חחר שקיעת החמה וכשעולה כלפי דרום חחר החמה לצפונה. וזו היח דחני לצפונה דבריו קיימין מתקופת תמוז עד תקופת מבת חורות החמה ועולה והולכת**) מרוח דרומי כלפי רוח לפונית וזו היח דחני לדרומה דבריו קיימין. ומלחנו דברים הללו מפורשים בתלמוד א"י כלשון הזה מאן דחני לצפונה דבריו קיימין מפבת ועד תמוז. ומאן דחני לדרומה דבריו קיימין מתמוז ועד מבת ועל זה הדרך מקשה שבתחלת השמועה לפני החמה היינו לצפונה לאחר החמה היינו לדרומה. תני רשב"י הרקיע של מים וכוכבים של חש ורקיע זה עם זה ואין מויקין זה לוה. ח"ר בן המלאך חציו חש וחציו מים ואית ביה ה' נפין ושוייהו כתרשיש ושוייהו עושה שלום במרומיו. תני רב ראשונה במים פי' היו מים לפניו וראה בהן לורות לבנה והרים ראשו לראות חלבנה בשמים ולא ראה כלום. חו ראה חציה במים וחציה ברקיע וכן בעבים וכן בעששית חין מעידין עליו עד שיראו חותה ברקיע כדרוכה. חבל חם נראה להם כחין לורת הלבנה וכוונו לראות ראיית עיקר ולא ראה כלום חין מעידין עליו. מ"ם חמרינן כוכיתה בעלמא הוא דחזו. כתיב וידבר משה חת מועדי ה'. מיכן שראש ב"ד חומר מקודש. חשר חותם מיכן שעונין חחריו מקודש מניין. מדכתיב מקראי קדש ולא כתיב מקרא קדש. בין שנראה בזמנו לילי ל' בין שלא נראה בזמנו חלא לילי ל"א מקדשין חותו. ר' חלעזר ב"ר צדוק חומר חם לא נראה בזמנו חין מקדשין חותו חבל חם נראה בזמנו חלא לילי ל"א מקדשין גמליאל כו'. וחקשינן ומי שרי למעבד לורות לבנה והכתיב לא תעשון חתי לא תעשון כדמות שמשיי. ופריק חביי לא חסרה תורה [חלח] שמשין שחפשר לעשות כמותן כמו בית תבנית היכל ואכסדרה תבנית חולם

*) מולי ג"ל מקרן מזרחית דרומית וכלפי מזרחית לפונית וכו'. **) לולי ג"ל מכוח מזרחית לפונית כלפי מזרחית דרומית.

יב א ב מיי' פ"ב מהל' קידוש החודש הלכה ה:

יג ג מיי' שם הלכה ו:

יד ד ה ו מיי' שם הלכה ח:

טו ז מיי' פ"ג מהלכות עדות הלכה יח ממנ לעיין כב טור יו"ד סי' קמח:

טז ח מיי' פ"ו מהלכות קידוש החודש הלכה ו טור ש"ע יו"ד סי' קמח סעיף ח:

גירי קא מצדייא

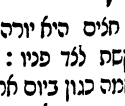

[תוספתא פ"ח]

[שם]

שבועות מח.

הגהות מהר"י לנדא

א] גמ' שנה לחה מקדש כ"ע:

[גי' הערוך כוכיתא פירוש חמיכה של ענן שהיה דומה לענבה]

סנהדרין י:

ויקרא כג:ב

דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי ה' אשר תקראו אותם מקרא קודש אלה הם מועדי

שם ע"ם

[נעיל ח:]

נקמן כה:

ע"ז מג.

שם

[מיוחר]

*סוגיית לשם [מיוחר] [מנחות כח:] ראשות ריש"י ד"ה כך. ראשות מיוחר בקונטרס אחרון ד"ה ותמה ראשות

[מיוחר]

פתאום כעין צורת הלבנה וכוונו לראות ראיית עיקר ולא ראה כלום אין מעידין עליו. מ"ם אמרינן כוכיתה בעלמא הוא דחזו. כתיב וידבר משה את מועדי ה'. מיכן שראש ב"ד אומר מקודש. דבעינן תרי זמני מקודש מקודש מניין. מדכתיב מקראי קדש ולא כתיב מקרא קדש. בין שנראה בזמנו לילי ל' בין שלא נראה בזמנו אלא לילי ל"א מקדשין אותו. ר' אלעזר ב"ר צדוק אומר אם לא נראה בזמנו אין מקדשין אותו אלא אחר שכבר קידשוהו שמים. אמר רב יהודה אמר שמואל הלכתא כר' אלעזר ב"ר צדוק: [מתני'] דמות צורות לבנה והכתיב לא תעשון אתי אלהי כסף וגו' לא תעשון לכם: גמ' אמרי דבי רבי ינאי מלמד שכל אחד ואחד עושה לו חמה לעלמו: אבל אסרה תורה אלא שמשין שאפשר לעשות כמותן דתניא לא יעשה אדם בית תבנית היכל אכסדרה תבנית אולם חצר כנגד עזרה שלחן כנגד שלחן מנורה כנגד מנורה אבל עושה של

יב א ב מיי' פ"ב מהל' קידוש החודש הלכה ה:

יג ג מיי' שם הלכה ו:

יד ד ה ו מיי' שם הלכה ח:

טו ז מיי' פ"ג מהלכות עדות הלכה יח ממנ לעיין כב טור יו"ד סי' קמח:

טז ח מיי' פ"ו מהלכות קידוש החודש הלכה ו טור ש"ע יו"ד סי' קמח סעיף ח:

גירי קא מצדייא

[תוספתא פ"ח]

[שם]

שבועות מח.

הגהות מהר"י לנדא

א] גמ' שנה לחה מקדש כ"ע:

[גי' הערוך כוכיתא פירוש חמיכה של ענן שהיה דומה לענבה]

סנהדרין י:

ויקרא כג:ב

דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי ה' אשר תקראו אותם מקרא קודש אלה הם מועדי

שם ע"ם

[נעיל ח:]

נקמן כה:

ע"ז מג.

שם

[מיוחר]

*סוגיית לשם [מיוחר] [מנחות כח:] ראשות ריש"י ד"ה כך. ראשות מיוחר בקונטרס אחרון ד"ה ותמה ראשות

[מיוחר]

פתאום כעין צורת הלבנה וכוונו לראות ראיית עיקר ולא ראה כלום אין מעידין עליו. מ"ם אמרינן כוכיתה בעלמא הוא דחזו. כתיב וידבר משה את מועדי ה'. מיכן שראש ב"ד אומר מקודש. דבעינן תרי זמני מקודש מקודש מניין. מדכתיב מקראי קדש ולא כתיב מקרא קדש. בין שנראה בזמנו לילי ל' בין שלא נראה בזמנו אלא לילי ל"א מקדשין אותו. ר' אלעזר ב"ר צדוק אומר אם לא נראה בזמנו אין מקדשין אותו אלא אחר שכבר קידשוהו שמים. אמר רב יהודה אמר שמואל הלכתא כר' אלעזר ב"ר צדוק: [מתני'] דמות צורות לבנה והכתיב לא תעשון אתי אלהי כסף וגו' לא תעשון לכם: גמ' אמרי דבי רבי ינאי מלמד שכל אחד ואחד עושה לו חמה לעלמו: אבל אסרה תורה אלא שמשין שאפשר לעשות כמותן דתניא לא יעשה אדם בית תבנית היכל אכסדרה תבנית אולם חצר כנגד עזרה שלחן כנגד שלחן מנורה כנגד מנורה אבל עושה של